दिवनोक्तथोऽखा । देवे 'विश्वधासिष्ठ संप्राप्तेः सर्वे देव दि ।तै-कर्यः" करियं ॰ २१२वा ।

टिट्य ति दिन गरः यत् । १सर्गभने श्याबाधमने १ गत्-बातभेरे पु॰ वंस्वयनि दिखानरीश्वभौनाश्चरुपाताः" ह • सं • उक्का चत्पातगळ् १४ २ १ ए व ग्राम् । अयमे ५ गुन्-युखी च पु॰राजनिश काजीविजासत स्त्रीक्ते हभावभेदे " ऋच भावलयं देवि ! दिव्यवीरपगुलमात् । दिव्यस्तु देवयत्यायो वीरंचोद्रतमानमः। चत्रतेतार्वपर्यनां लेताहापरपर्यनं वीरभाव टिव्यभावविनिर्भयः। रतीरितम्। मदां मत्यां तथा मांचं मुद्रां मैथनमेव च । इस्यानयाधनं भद्रे । चितासाधनमेव च । एतने कवितं वर्षे दिव्यशीरमवं प्रिवे। दिव्यशीरमतं नास्ति विवाते सुबोचने !"। अनायक्षभेदे रवनक्करी रन्द्रादयो दिव्यनायका । दलक्के न॰मेदि॰ ८ इरियम्दने न राज-नि । ! गङ्गालनादिसर्धपूर्वतयपथभेदे 'वाद्वाची वसनं ऋता चानेघीचानिनां वरः । यहुगतीयं करे सता स्तीकार् व कतार यः। यङ्गतोयसम्बद्धान्य निच्या बदि बदेळानः । च याति काचस्त्रस्य यायदे अञ्चापोषयः । अक्षा॰वै॰प्र॰खं। "तथा मङ्गोदव तार्चं गोसवं गोरख-क्तथा। सलं वा यदि वाऽवलं यदि दिन्यं करोति यः। कत्तं। च रौरवं वाति तथा काद्रविरा मिवे !। उभवीः पुनराष्ट्रसिनरयोनियु नास्ति वै। तक्षास्ति पुनराइसि-व्योधम्बन्धकरयोनिष् । दिव्यं कर्त्यः कारियत्रजीवपुका एषा तथा। गायदीरिहतसापि गरवक्षीत्ररोत्तरस्' दित गायकीतन्त्रे १ पटः। स्वत् हारे प्रतिश्वानार्थमाधनाय वादिपतिवादिनोरम्बतेराथ्यां कत्त्रं थे ११वीकिकसाच्या-दिममाधासत्राचे हालादिपरीकाभेरे। अञ्जेदादिः तल लेखामान्यविधिव वीरिमण द्वामान्यावां द्धिती यथा "तत द्वियात सातुष्रमाचामावे विवाणीयकं

यस् तद्रच्यते । अनु महिततन्त्रे एवकारस्यके स्विण्ण्यः द्रन्या भानुष्यनायस्योऽिय स्व दित्याङ्गीकारस्त्वाणि तञ्जनति प्रयोजनस्यक्त तद्युस्तम् "एवामन्यतमाभावे दिस्यान्यतमिति" वदता वान्यवन्त्रते "तमाणकीने यादे स्विति दैनिकी क्रियेति" वदता व स्वाणकीन यादे सिकी क्रियेति" वदता व स्वाणकीन यादे सिक्यान्यसम् य प्रयोगन्यस्य एव दिस्यस्य विभागात् । तत्र व वक्ष्यतिः दिस्य-देशाणक "चटोऽन्निक्दक्ष्यीव विषं कोषस्य प्रयोग । व्यन्त तय्युकाः प्रयोगनाप्रमाम् । स्व क्ष्यान्यसम् ।

चटमं फाक्रमिल् तां नवमन्त्रभेजनचा । दिव्यान्ये तानि सर्वोचि निर्दिष्टानि खयमा नेति'। नारदः "युक्ति-व्ययसमधील शपधीरेनमद्येत । चर्य का सबना पे चा मन्त्रमा सक्तादिभिः । घटोऽस्निस्दर्शं चैव विषं कोशस्त पञ्चमः। एकान्येतानि दिखानि विश्वपूर्यः बहा-ताभिः। चन्दिग्धे उर्वे अभियुक्तानां परीचार्धं मणास्रा-नास । प्राम्तानि नारहेने इ सत्यासति शुद्धये" इति । चर्येत्री खयेत्। चर्चा मेज्तं विवाधियितार्थसात्तान-महत्त्वानुद्धपिनत्वर्धः। नन्देवामपि श्रंपयानां मात्रव-प्रमाणाभाव एव निर्णायक त्वेन दिव्यावात कर्य दियानि नवेलाभिधानस् । तथा च गञ्जः "तत्र दिव्य नाम त्वाधारणं विवाशनसपसु प्रवेशो लोक्कारणमिलापूर्स-प्रदानमधांच शपवान् कारवेदिति"। तांच शपवानाङ् **टइस्रतिः** ''रुखश्रहनयस्त्राणि गोशीलकनकानि च देवना सायपादां व प्रतदारिय रांसि च । एते 'च प्रपद्याः प्रोक्ताः खत्यार्थे सकराः सहेति"। नारहोऽपि '⁽सत्य-वाष्ट्रनश्काणि गोरीजकनकानि च। देवतापित-बाहांच रक्तानि सहतानि म । स् मे क्तिरांबि ब्रह्माकां दाराचां सङ्दानवा। विभिन्नीय हर्वेष कोशपान-मधापि वा। इत्येते यपथाः प्रोक्ता संतुता स्वत्य-कार्ये" इति । सलम् । अत समननरभाविनिर्धय-निभित्तस्य दिव्यत्वेन विविध्यतस्यात्। ताहशत्वत्र घटा-दीनामेव न तु गपथानाने यां कालानरभाविनिर्धय-निमित्तत्वात् । नन्वीवं कोगस्य कथन्तीस यहचामिति चेत् गलम् । तस् तेल् पाठोम् इाभियोगविषयकत्व-मान्यात् सावस्थाभियोगविषयत्वसाव्यादः। मन्तुतस्तु यपयानामपि नारदादिशचभातुसारादुगीवजीवर्द्दम्यावेन दिव्यासाम् वमसेन नवग्रह्शोपनचामानात्। वधाच नारदः "युक्तिव्ययमधीस ग्राधैरेनमदेवेत्। सर्धै-कामननामे च फंग्यम्ब स्वज्ञतादिभिः। घटो अनिक्दक-भीत विषं कोश्य पञ्चमः। एकान्योतानि दिल्यानि विश्वत्रर्थं बङ्ग्लासः"। दिव्यं नाम तुलारोक्ष्यम् । विषाधनमप्छ प्रवेशी को इधार विमटापूर्तप्रदानमन्त्रास् यपयान् कारवेत्। मतुः "व्यवाधिकेषु त्वर्धेषु निधी विवद्मानवोः । अविदंशाच्यतः सख अपधेनापि सम्भ-येत्। कान्न वाद्यारवेदेनसम्स कैनिसभव्ययेत्। प्रतदारख बाबीनं थिरांचि स्तर्थयेत् प्रयङ् : वचा-हेवैः प्रसुक्तानि प्रकारार्थे यक्तालिमः। परसरविश्वत्रर्थे